
Egy tett többet ér ezer szónál

2016. 5. 23.

Nincs szükségünk a hatalomhoz dörgölöző kompromisszum-emberekre. Huszonhat év látszólagos demokrácia után főleg nincs. Mindannyian változást akarunk! A változáshoz olyan közéleti emberek és olyan elöljárók kellenek, akik hisznek saját igazukban, s azért bármikor kiállnak. Feltétel nélkül, bátran, következetesen.

Sokan bizonyos kérdések kapcsán félnek felkavarni az állóvizet. De mitől félünk? Ideje levetkőznünk a múlt század rossz reflexeit, ki kell mondanunk igazunkat, hangot kell adnunk akaratunknak!

Veszélyes önámítás vagy egyenesen önfeladás, amikor a közösség bizalmára és önkormányzati képviselőre pályázó elöljáró olyan költői képpel próbálja magyarázni az egyértelmű kiállást Kolozsvár bejáratánál hiányzó magyar helységnevtábla, vagy Marosvásárhelyen a kétnyelvű utcanevek kérdésében, hogy a magyar felirat mi magunk, a létező közösség vagyunk. Nem! Ez a fajta magatartás a lassú önfelszámoláshoz vezet. Ma ezt mondjuk, holnap talán – amikor valamely kerületi iskolánk megszüntetése van napirenden – már azt, hogy nem is kell magyar iskola, mert a magyar kultúra mi magunk vagyunk?

Az ilyen típusú apró lépések politikája juttatott minket oda, hogy 26 évvel a rendszerváltás után Kolozsváron, vagy Marosvásárhelyen nincsenek többnyelvű feliratok, Kézdivásárhelyen éhbéért dolgoztathatják az embereket, Nagyváradon, a városalapító Szent Lászlóról csak egy külvárosi sikátort neveznek el... és sajnos hasonló jogsérelmeink sora még hosszú.

Vannak ügyek, melyekben nem hátrálhatunk meg. A folyamatos visszakozás – lassú és alattomos módon – a teljes önfeladáshoz vezet. Vannak kérdések, melyek nem képezhetik kompromisszum tárgyát. Ha olyan embereket küldünk az önkormányzatokba, akik egyenes kiállítás helyett maszatolnak és alapvető, évek óta felvállalt ügyeinket relativizálják, akik olyan egyszerű kérdésekben is kódósítanak, minthogy legyenek, vagy ne legyenek magyar feliratok, akkor ne számítsunk változásra.

Június 5-én erről kell döntenünk. Ha nem megyünk el szavazni, a tétlenségre szavazunk.

Fancsali Ernő